

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

103. Docet paruulos à se non prohibendos, quibus manum imponit, & adolescenti diuiti vitæ sempiternæ consequendæ cupido non solùm ma[n]data Dei seruanda, sed consilia etiam legis Euangelicæ proponit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47925)

C A P. 102. Ad comprimendam eorum fiduciam & arrogantiam, qui sibi multū tribuentes alios spernebant, parabola proponitur de Pharisæo & Publicano precantibus. Luc. 18. * 127.

S. Mattheus | S. Marcus.

S. Lucas.

S. Iohannes.

Dixit autem et ad quosdam, qui in se confidebant tanquam iusti, et aspernabantur cæteros, parabolam istā: Duo homines ascendebant in templum ut orarent: vnus Pharisæus, & alter Publicanus. Pharisæus stans, hæc apud se orabat: Deus, gratias ago tibi, quia nō sum sicut cæteri hominum raptores, iniusti, adulteri: velut etiam hic Publicanus. Ieiuno bis in sabbatho: decimas do omniū quæ possideo. Et Publicanus à longè stans, nolebat nec oculos ad cælum leuare: sed percutiebat pectus suum, dicens, Deus propitius esto mihi peccatori. Dico vobis, descendit hic iustificatus in domum suam ab illo. quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. * 101.

C A P. 103. Docet paruulos à se non esse prohibendos, quibus manum imponit, & adolefcenti diuiti vitæ sempiternæ consequendæ cupido non solum mandata Dei seruanda, sed consilia etiam legis Euangelicæ proponit exequenda. Petro demū quærenti ostendit, quodnam illos præmium maneat, qui relictis omnibus eum sequuntur. Mat. 19. * 90. Mar. 10. * 99. Luc. 18. * 102.

S. Mattheus

S. Marcus.

S. Lucas.

S. Iohannes.

Tunc oblatis sunt ei paruuli, vt manus eis imponeret & oraret. Discipuli autem increpabāt eos. Iesus verò ait eis, Si nite paruulos, & nolite eos phibere ad me venire: taliū est enim regnū cælorū. Et cum imposuisset

ET offerebant illi paruulos, vt tangeret illos. Discipuli autem comminabantur offerentibus. Quos cum videret Iesus, indignè tulit, & ait illis, Sinite paruulos venire ad me: & ne phibueritis eos. taliū enim est regnū Dei.

Afferebāt autem ad illū & infantes vt eos tangeret, quod cum videret discipuli, increpabant illos. Iesus autem cōuocās illos dixit, Sinite paruulos venire ad me, et nolite vetare eos, taliū enim est regnū Dei.

S 3

Dei.

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
<p>eismanus, abiit inde. Et ecce vnus accedens ait illi, Magister bone, quid boni faciam, vt habeã vitã æternã? Quid dixit ei, Quid me interrogas de bono? Vnus est bonus, Deus. Si autẽ vis ad vitam ingredi, serua mandata. Dicit illi, Quæ? Iesus autẽ dixit, Non homicidiũ facies, Non adulterabis, Nõ facies furtum, Non falsum testimonium dices, Honora patrem tuum & matrem tuam, Dilige proximũ tuũ sicut teipsum. Dicit illi adolefcẽs, Omnia hæc custodiui a iuueture mea: quid adhuc mihi deest? Ait illi Iesus, Si vis perfectus esse, vade vende quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurũ in cælo: & veni, sequere me. Cũ audisset autẽ adolefcẽs verbum, abiit tristis: erat enĩ habẽs multas possessiones. Iesus autẽ dixit discipulis suis, Amen dico vobis,</p>	<p>Amen dico vobis: quisquis nõ receperit regnũ Dei velut paruulũ, nõ intrabit in illud. Etcõplexã eos, & imponẽs manus sup illos, benedicebat eos. Et cũ egressus esset in via, procurrens quidam genu flexo ante eũ, rogabat eũ, Magister bone, quid facia vt vitam æternã percipia? Iesus autẽ dixit ei, Quid me dicis bonũ? Nemo bonus, nisi vnus, Deus. Præcepta nosti, Ne adulteres, Ne occidas, Ne fureris, Ne falsum testimonium dixeris, Ne fraudẽ feceris, Honora patre tuum & matrẽ. Iesus autẽ intuitus eũ, dilexit eũ, & dixit ei, Vnde tibi deest: vade, & da pauperib⁹, & habebis thesaurũ in cælo: & veni, sequere me. Qui conuertitur in verbo,</p>	<p>Dei. Amẽ dico vobis, quicunq; nõ acciperit regnũ Dei sicut puer, nõ intrabit in illud. Et interrogauit eũ quidã princeps, dicẽs, Magister bone, quid facies vtã æternã possidebo? Dixit autẽ ei Iesus, Quid me dicis bonũ? nemo bon⁹ nisi solus Deus. Madata nosti: Non occides, Non mœchaberis, Nõ furtũ facies, Nõ falsum testimonium dices, Honora patre tuũ & matrem. Qui ait, Hæc omnia custodiui a iuuetute mea. Quo audito, Iesus ait ei, Adhuc vnũ tibi deest: oĩa quæcũq; habes vnde, & da pauperib⁹, & habebis thesaurũ in cælo: & veni, sequere me. His ille auditis, cõtristatus est: quia diues erat valde. vidẽs autẽ Iesus illũ tristẽ factũ, dixit, Quã difficile, qui pecunias habet, in regnũ dei intrabũt? Facilius est enim camelum per forãm acus trãsire, quã diuitẽ intrare</p>	

S. <i>Matthæus.</i>	S. <i>Marcus.</i>	S. <i>Lucas.</i>	S. <i>Iohannes.</i>
<p>quia diues difficilè intra- bit in regnum celorum. Et iterum dico vobis, facilius est camèlum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum celorum. Audi- tis autem his, discipuli mirabantur valde, di- cètes, Quis ergò po- terit saluus esse? Aspi- ciens autem Iesus, dixit illis, Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia pos- sibilia sunt. Tunc re- spondens Petrus dixit ei, Ecce nos reliqui- mus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus autem dixit illis, Amen dico vobis quòd vos qui secuti estis me, in regeneratione cùm federit filius ho- minis in sede maiestatis sue, sedebitis & vos su- per sedes duodecim, iu- dicantes duodecim tri- bus Israël. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomè meum: centuplum acci- piet, & vitam æternà pos- sidebit. Multi autem e- runt primi, nouissimi: & nouissimi, primi.</p>	<p>enim habès multas pos- siones. Et circùspiciès Iesus, ait discipulis suis, Quàm difficilè qui pecu- nias habent, in regnum Dei introibūt: Discipuli aut obstupescébāt in ver- bis eius. At Iesus rursus respòdès ait illis, Ilioli, quàm difficile est còfid- tes in pecuniis, in regnū Dei introire? Facilius est camelū perforamè acus trāsire, quàm diuitem intra- re in regnū Dei. Qui ma- gis admirabantur, dicen- tes ad semetipfos, Et quis potest saluus fieri? Et in- tuès illos Iesus, ait, Apud homines impossibile est sed nō apud Deū, oīa e- nim possibilia sunt apud Deū. Et cœpit ei Petrus dicere, Ecce, nos dimisi- mus oīa, & secuti sumus te. Respòdens Iesus, ait, Amen dico vobis, nemo est qui reliquerit domū, aut fratres, aut sorores, aut patrē, aut matrē, aut filios, aut agros, ppter me & ppter Euāgeliū: qui nō accipiet ceteris tātum nunc in tēpore hoc: do- mos, & fratres, & sorores & matres, & filios, & a- gros cū psecutionibus: & in seculo futuro, vitā æternā. Multi aut erunt primi, nouissimi: & no- uissimi, primi. *107.</p>	<p>in regnum Dei. Et di- xerunt qui audiebant, Et quis po- test saluus fieri? Ait il- lis, Quæ im- possibilia sunt apud homines, possi- bilia sunt a- pud Deū. Ait aut Pe- trus, Ecce, nos dimisi- mus oīa, & secuti su- mus te. Qui dixit eis, Amen dico vobis, nemo est qui reli- quit dom- um, aut paren- tes, aut fra- tres, aut u- xorem, aut filios pro- pter regnū Dei, & non recipiat multo plu- ra in hoc tempore, & in secu- lo venturo vitam æ- ternam. *107.</p>	<p>*104.</p>